

[Jes Lunde]

hvor meget der manglede, for at SF havde sagt ja. Ja, der manglede jo det, at indsatsen over for arbejdsløsheden var til at få øje på. Vi havde som mål sat os en nedbringelse af arbejdsløsheden på 50.000 i 1992. Vi synes ikke, det var en urealistisk måde at starte forhandlingerne på, eftersom Socialdemokratiet havde meldt ud med det samme mål.

Så langt nåede vi ikke. Vi nåede ikke i nærheden af det, og derfor var der et godt stykke vej tilbage af indsatsen over for arbejdsløsheden.

Vi ønskede forsvarsbesparelser. Vi har foreslået 20 pct. for ligesom at være på niveau med de lande, der ligger omkring os. Det, man har lagt op til, er omkring 1 pct. Vi kan se, at der er et pænt stykke afstand mellem os.

Vi ønskede en styrkelse af miljøet på finansloven, og vi ønskede, at de sociale nedskæringer blev fjernet helt. Det blev de som bekendt ikke. Der er stadig nedskæringen på lønnen for de langtidslidende.

Jeg vil også gerne sige, at der ikke er nogen enkeltområder, der for SF har været ultimative i forhandlingerne. Vi har sådan set været meget fleksible og har været indstillet på at kigge på et samlet hele.

Hr. Kofod-Svendsen spørger så: Hvor meget har SF fået, og hvad manglede der? Ja, jeg vil sige, at vi har fået 20 pct. af vores krav opfyldt. Og hvor meget der skal til for, at SF stemmer for en finanslov, det er jo så et eller andet sted mellem de 20 pct. og 100 pct. Hvad det er for en procent mellem de 20 og 100, der skal til for, at vi stemmer for en finanslov, det tror jeg er bedst at bevare som en forhandlingsmæssig hemmelighed for ikke at blotte sig på forhånd før de næste forhandlinger om finansloven.

Vi er også interesseret i de næste forhandlinger om finansloven, og vi er spændt på, om vi kan nå til en situation, hvor forliget er godt nok til, at vi kan stemme for det. Det ønsker vi. Vi har ikke nogen som helst aversion imod det; vi er parat til det – parat til konkrete forhandlinger.

Men når fru Marianne Jelved spørger, hvornår SF består prøven: det at stemme for finansloven, så må jeg gøre opmærksom på, at den manddomsprøve bestod SF som 8-årig i 1966, og vi har siden hen indtil flere gange stemt for en finanslov, så det er ikke noget problem for

os. Det er åbenbart gået De Radikales næse forbi; det er jeg ked af.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Det siges, at når man bliver ældre, er der visse ting, man kan have svært ved. Man kan have svært ved at huske, man kan have svært ved at høre ...

Jeg kan godt huske noget endnu, selv om nogle påstår, at jeg er lidt gammel og lidt udbrændt. (*Munterhed*). Jeg kan huske en situation her i Folketinget for nøjagtig 24 år siden. Det var nok det tidspunkt, hvor SF var tættest på det, der kan sammenlignes med et regeringsansvar; der var et klart flertal af Socialdemokratiet og SF, og det røde kabinet var en kendsgerning. Godt nok stemte SF for en finanslov – det holdt meget hårdt – men det værste var, at da man skulle gennemføre den økonomiske politik, som mange dengang også uden for kredsen af S og SF anså for vigtig og nødvendig, da revnede det for SF. Da kunne man ikke. Siden har man holdt sig langt væk fra det, der ligner et regeringsansvar.

Så jeg tror, vi har ret i – og andre, der har haft ordet, har ret i – at prøven må vi vente lidt på. Vi må se, om man kan, om man vil, og om man tør.

Nu har vi her i debatten oplevet en interessant variant, nemlig den, der går ud på, at SF klart markerer at være i opposition til denne finanslov, men samtidig hævder, at i hvert fald 20 pct. af finanslovens poster skyldes SF. Jeg vil gerne sige det helt utvetydigt: Der er intet i denne finanslov, der skyldes SF. Intet! Når forslag, som SF går ind for, stadig findes på denne finanslov, så er det, fordi de partier, der indgik aftalen, til sidst gik ind for disse forslag, og ikke noget som helst andet.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Hr. Jes Lunde har ved flere lejligheder været meget optaget af, at befolkningen skal informeres så godt og grundigt som muligt. Det er derfor, SF har lagt sine ændringsforslag frem. Men nu, da forhandlingerne er afsluttet, skal det stadig bevares som en hemmelighed, hvad SF i grunden ville have forlangt for at indgå et forlig. Det var noget med mellem 20 pct. og